ध्वांक्षः काकः सयथाहविर्मुष्णातितद्वत् वस्तुतस्तुअध्वांक्षवदितिच्छेदः सहस्राक्षवदित्यर्थः हेमंदस्थिरेत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ परित्रासेनविकंपितानिअंगानियस्यास्तया शुचाशोकेनावशुष्यन्मुखंयस्याः रुद्धःकंठोयस्याः साच

कुत्रयासिस्वसारंमेमुषित्वाध्वांक्षवद्धविः॥हरिष्येऽद्यमदंमंदमायिनःकूटयोधिनः॥२५॥ यावन्नमेहतोबाणैःशयीथामुंचदारिकाम्॥स्मयन्कृष्णोधनुश्छित्वाषड्भिर्विव्याधरुक्मिणम् ॥२६॥अष्टभिश्चतुरोवाहान् द्वाभ्यांसूतंध्वजंत्रिभिः ॥ सचान्यद्धनुरादायकृष्णंविव्याधपंचभिः ॥ २७॥ तैस्ताडितःशरौघैस्तुचिच्छेदधनुरच्युतः ॥पुनरन्यदुपादत्ततदप्यच्छिन्नदव्ययः॥ २८॥ परिघंपट्टिशंशूलंचर्मासीशक्तितोमरौ॥ यद्यदायुधमादत्ततत्सर्वंसोऽच्छिनद्धरिः ॥ २९॥ ततोरथादवप्लुत्यखड्गपाणिर्जिघांसया ॥ कृष्णमभ्यद्रवत् क्रुद्धःपतंगइवपावकम्॥३०॥ तस्यचापततःखड्गंतिलशश्चर्मचेषुभिः॥ छित्वासिमाददेतिग्मंरुक्मिणंहंतुमुद्यतः॥ ३१॥ दृष्ट्वाभ्रातृवधोद्योगंरुक्मिणीभयविव्हला॥पतित्वापादयोर्भर्त्तुरुवाचकरुणंसती॥३२॥ योगेश्वराप्रमेयात्मन्देवदेवजगत्पते ॥ हंतुंनार्हसिकल्याणभ्रातरंमेमहाभुज॥ ३३॥ श्रीशुकउवाच तयापरित्रासविकंपितांगयाशुचावशुष्यन्मुखरुद्धकंठया ॥ कातर्यविस्रंसितहेममालयागृहीतपादःकरुणोन्यवर्तत॥ ३४॥ चैलेनबध्वातमसाधुकारिणंसश्मश्रुकेशंप्रवपन्व्यरूपयत्॥तावन्ममर्दुःपरसैन्यमद्भुतं यदुप्रवीरानलिनींयथागजाः॥३५॥ कृष्णांतिकमुपव्रज्यददृशुस्तत्ररुक्मिणम्॥ तथाभूतंहतप्रायंदृष्ट्वासंकर्षणोविभुः॥ विमुच्यबद्धंकरुणोभगवान्कृष्णमब्रवीत्॥ ३६॥ असाध्विदंत्वयाकृष्णकृतमस्मज्जुगुप्सितम्॥ वपनंश्मश्रुकेशानांवैरूप्यंसुहृदोवधः॥ ३७॥

साचतथाकातर्येणवैक्लव्येनविस्रंसिताहेममयीमालायस्यास्तया गृहीतौपादौयस्यसः ॥ ३४ ॥ सश्मश्रुकेशंकेशसहितानिस्थानेस्थाने अवशिष्टानिश्मश्रूणिकेशाश्चयथाभवंतितथातेनैवासिना प्रवपन्मुंडयन् व्यरूपयत् विरूपमकरोत् ॥ ३५ ॥ तथाभूतंहतप्रायमित्युत्तरवाक्येऽप्यनुषंगः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥